

Director:
XEVI XIRGO

Subdirectors:
**CARLES RIBERA,
LLUIS MARTÍNEZ,
MANUEL CUVAS,
PEPA MASÓ**

SECCIONS:
Política, **ANNA SERRANO**; Europa-Món, **PILAR ESTEBAN**;
Economia, **JOAN ARBENGOI**; Opinió, **TONI BROSA**; Societat, **CARLES SABATÉ**;
Catalunya, **JOAN RUEDA** i **RICARD PALOU**; Cultura i Espectacles, **JAUME VIDAL**;
Suplement Cultura, **DAVID CASTILLO**; Comunicació, **GEMMA BUSQUETS**;
Disseny, **RAMON BUCH**; Fotografia, **ANDREU PUIG**;
Documentació, **CARME TORNÉS**; Delegada a Madrid, **MONTESE OLIVA**;
Tancament, **ANTONI DALMAU**; Llengua, **QUIM PUIGVERT**;
President del Consell Editorial, **VICENT SANCHIS**

REDACCIÓ I SEU SOCIAL:
Tàpies, 2 - 08001 Barcelona

CENTRALETA Tel. 93 227 66 00
ADREÇA INTERNET: <http://www.elpuntavui.cat>
SERVEI D'ATENCIÓ AL CLIENT Tel. 972 18 64 80
FAX Tel. 972 18 64 40

EDITA: **CORPORACIÓ CATALANA DE COMUNICACIÓ, S.L.**
PUBLICITAT: **HERMES COMUNICACIONS, S.A.**
Santa Eugènia, 42. 17005 Girona.
Tel.: 972 18 64 35 - Fax.: 972 18 64 10

IMPRESSIÓ: **Gráficas de Prensa Diaria**. DIFUSIÓ CONTROLADA PER L'OJD.
Als efectes del que preveu l'article 32.1 paràgraf segon de la LPI, Corporació Catalana de Comunicació SL s'oposa expressament a la utilització de qualsevol contingut d'aquest diari amb la finalitat de fer ressenyes o revistes de premsa amb fins comercials (press-clipping) sense comptar amb l'autorització prèvia de Corporació Catalana de Comunicació SL.

HI HA UN SIGNIFICATIU
INCREMENT DE LA
IMPULSIVITAT

David Bueno i
Torrens

Professor i investigador
de genètica de la UB i
divulgador de la ciència

ARC VOLTAIC

Límits en l'adolescència

L'adolescència és una etapa crucial en la vida de les persones, en què s'acaba d'establir la personalitat individual. És un procés complex, a vegades turbulent, amb profundes arrels biològiques, culturals i socials, que es nodreix dels aprenentatges d'infantesa però que va molt més enllà, catapultat per les noves vivències i els ineludibles canvis biològics. Des del punt de vista psicològic es caracteritza per la cerca de nous referents, descoberta de la sexualitat, adquisició del pensament abstracte, inestabilitat emocional, desafiament dels límits establerts i radicalització ideològica, la qual cosa es tradueix sovint en, o és causat per, un significatiu increment de la impulsivitat. *Nature neuroscience* acaba de publicar un treball on es descriuen mecanismes neurals implicats en aquest increment d'impulsivitat, els quals permeten comprendre millor com es desenvolupa l'adolescència, per què és necessària i quins són els riscos que comporta.

D'UNA BANDA, S'HAN IDENTIFICAT CIRCUITS NEURALS implicats en l'increment d'impulsivitat, els quals resideixen en l'escorça cerebral, la zona implicada en la percepció, la imaginació, el pensament abstracte, el judici i la presa de decisions. S'ha vist que aquests circuits es desregulen lleugera-

ment durant l'adolescència, la qual cosa justifica l'increment d'impulsivitat. I s'ha demostrat que existeixen diferències interpersonals pel que fa al seu funcionament que justifiquen que hi hagi adolescents, i també adults, molt més impulsius que altres. En aquest sentit és important destacar dues coses: primer, que durant l'adolescència sorgeixen molts problemes psicològics relacionats amb la impulsivitat, que poden arribar a tenir greus conseqüències per a la persona que els pateix i també per a la societat on viu; i segon, que la majoria de les xarxes neurals de l'escorça cerebral es formen i es perfilen durant la infantesa i l'adolescència, en part sota guiatge genètic però amb una crucial intervenció ambiental –vivències, aprenentatge, models socials, etc.

QUIN SENTIT TÉ AQUEST increment natural d'impulsivitat? Com deia al principi de l'article, l'adolescència és l'etapa de la vida en què les persones pro-

Els necessiten per qüestionar-los i, al mateix temps, per integrar-los en la seva personalitat

ven els nostres propis límits, la qual cosa forja la personalitat de l'adult, i per provar els límits cal assumir riscos. En aquest sentit, la impulsivitat va lligada al fet d'assumir riscos. És a dir, que aquest increment d'impulsivitat, sempre que es mantingui dins uns límits raonables, contribueix a formar adults personalment i socialment sans, coneixedors dels seus límits.

PERÒ AIXÒ NO ÉS TOT, perquè aquest treball també ha demostrat que algunes d'aquestes xarxes perden eficiència de funcionament en els adolescents que consumeixen alcohol, nicotina o qualsevol droga il·legal, fent que incrementi la seva impulsivitat. Val la pena destacar els informes que indiquen que els adolescents catalans es troben entre els més consumidors de marihuana de tot el món, i que és l'edat en què s'inicien també en el consum d'alcohol i tabac. Què implica tot això? Doncs que aquest excés no natural d'impulsivitat contribueix a formar adults no prou conscients dels seus límits. En conjunt, aquests resultats expliquen allò que empíricament tots els pedagogs saben: els adolescents necessiten límits, per qüestionar-los i, al mateix temps, per integrar-los en la seva personalitat, la qual contribuirà a forjar la societat del futur. La qüestió és on s'han de situar aquests límits, i com s'han de posar.

Catalanitzar el castellà

Enric Vila

Periodista

Fa temps que alguns independentistes pensen que cal "catalanitzar" el castellà i fan tot de gestos aviam si la gent pica. Si actuen de bona fe, cal dir-los que juguen amb foc. Demanar la independència sobre la base que som una nació amb una cultura pròpia ho pot entendre tothom. Ara, pretendre separar-se d'Espanya alhora que li fem la competència amb la seva pròpia llengua és poc prudent. Si es donés el cas, seria una humiliació per als espanyols i una font permanent de conflictes. Una llengua és el cor d'un sistema de poder i el castellà ja té un territori, un relat del món, una capital i unes institucions que es beneficien del seu prestigi. Si aquests generosos independentistes parlessin en castellà a casa seva i fossin

De vegades, compliquem les preguntes per no assumir la simplicitat de les respostes

molts, hi hauria base per discutir. Però no és el cas, de manera que aquesta idea només ens farà un país encara més feble i més temible –combinació explosiva, que va escampar l'antisemitisme per Europa i que ha estat la base de l'anticatalanisme.

Una cosa és estar obert al castellà i una altra forçar el país a tenir un atac d'amnèsia per poder perpetuar una vella injustícia. Sembla que alguns volen la independència perquè tot canviï sense que res no sigui diferent. Resulta curiós que els mateixos que volen premiar escriptors en castellà –o sigui, subornar-los–, sovint siguin els mateixos que titllen Josep Pla de franquista. La democràcia exigeix que cadascú faci créixer els seus amors davant la societat. Si hi ha castellanoparlants que necessiten fer del castellà una llengua nacional catalana que s'ho treballin i que el temps emeti un veredict. Els feixistes també van creure que la vinculació entre el castellà i Catalunya es podia aconseguir ràpidament donant premis a escriptors. El paternalisme lingüístic és una espanyolada, i només beneficia l'imperialisme de les elits que utilitzen Catalunya per fer xantatge a Madrid. De vegades, compliquem les preguntes per no assumir la simplicitat de les respostes, i així anem encarrint el preu de la factura.

LA
PUNXA
D'EN
JAP

Joan
Antoni
Poch

